

Най-старитѣ монети, сѣчени отъ български царь, които ни сж известни сега, принадлежатъ на Ив. Асѣнь II (1218—1241 г.). Той сѣкълъ сре-

Медна монета отъ Константинъ Асѣнь

бърни и медни монети. Отъ едната страна на неговитѣ монети е представенъ самъ той правъ и до него св. Димитъръ, а отъ другата страна Исусъ Христосъ. Покрай царския образъ има надписъ Асѣнь, а до светеца, св. Димитъръ. Както и въ монетитѣ на другитѣ български царе, надписитѣ се четатъ много мжчно, въ повечето случаи думитѣ

сж съкратени само въ една или две букви. Затова познаването на монетитѣ отъ неопитни хора е много трудно. Отъ монетата узнаваме и

Медна монета отъ Георги Тертеръ

царското облѣкло отъ онова време: на главата си царьтъ има корона съ бисерни висулки, облѣченъ е въ дълга дреха, както днешнитѣ владишки одежди, въ ржката си държи високъ кръстъ. Следъ Иванъ Асѣнь II вече всички български царе сѣкатъ монети. Монетитѣ на Михаилъ Асѣнь (1246—1256 г.) иматъ надписъ съ латински букви, вѣроятно печата билъ